

[Indenrigsministeren.]

Jeg vil til det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen kun sige dette, at man, da man gennemførte Kreditforeningsloven i 1936, fastsatte Laanegrænserne ud fra det da herskende Prisniveau, ud fra den da gældende Ejendomsskyld. Siden har vi oplevet en betydelig Forhøjelse af Ejendomspriserne og en, om end ikke tilsvarende, saa dog ogsaa betydelig Forhøjelse af Ejendomsskylden, og det kan ikke nægtes, at disse to Ting tilsammen har forrykket det Grundlag, som man skabte dengang, og navnlig forrykket det til Ugunst for de to Husmandskreditforeninger. Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem sagde, at der flere Gange, vist første Gang i 1942, kom Henvendelse fra Husmandskreditforeningerne til Ministeriet om Forhøjelse af Laanegrænserne, og det er ogsaa rigtigt, at Ministeriet først nu har reageret over for disse Henvendelser, hvilket dog ikke skyldes, at man ikke i Ministeriet har set de Urimeligheder, som faktisk fandtes. Man vil ikke prøve paa at skabe en endelig Ordning; det lader sig nemlig ikke gøre, fordi de Forhold, der er Tale om her, ikke ligger fast — vi ved f. Eks. ikke nøjagtig, hvordan det er med Ejendomsskyldens Stigning, og vi ved slet ikke noget om, hvordan Prisudviklingen paa Ejendomme i den kommende Tid vil være. Det foreslaas derfor at gennemføre en rent midlertidig Ordning.

Jeg staar ikke her og siger, at det, vi har foreslaaet, er det absolut rigtige, for det kan ingen sige. Men vi har fundet, at det var det i Øjeblikket rimelige at gennemføre. Jeg skal slet ikke skjule, at man har haft Henstillinger ogsaa fra Herning Kreditforeningen, saadan plejer vi jo at kalde den; det er nærmest et Tilfælde, at det ikke er blevet meddelt i Bemærkningerne, for det kunde det udmærket godt have været. Det vilde være rart, om man kunde naa til det Maal, som det ærede Medlem opstillede, at man kunde opnaa Enighed mellem de to Foreninger. Jeg har forhandlet baade med den ene og den anden med dette ene Formaal for Øje, men jeg maa jo sige, at mine Bestræbelser i saa Henseende har været forgæves. Det er meget svært at efterleve Absalons Ord om at se bort fra sit eget og hen til det heles Vel, ikke mindst for økonomiske

Institutioner. Derfor har jeg heller ikke nogen større Tro paa, at man kan naa til Enighed mellem de to Kreditforeninger i Aalborg og Herning, og det bliver da Ministeriets Opgave at foreslaa Rigsdagen at vedtage en Ordning, som skaber rimelige og taalelige Tilstande for alle Parter. Det er det, Ministeriet her har tilstræbt for sit Vedkommende. Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har jo udtalt sig imod den foreslaaede Forhøjelse, og som det ærede Medlem rigtigt hævdede, var det, som man fremførte, Usikkerhedsmomentet, navnlig med Hensyn til Prisudviklingen, men det mener jeg Ministeriet har taget Hensyn til ved netop at foreslaa den midlertidige Ordning.

Til det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard vil jeg sige, at det er rigtigt, at Ministeriet gentagne Gange har advaret imod at belaae Konjunkturstigninger, og det fattholder vi, selv om vi paa enkelte Omraader — det være sagt i al Almindelighed — maaske nok kunde tænke os, at Kreditforeningerne kunde strække sig lidt videre, end de hidtil har gjort; det gælder ikke mindst, hvor Talen er om Bolighyggeri. Kreditforeningerne har da ogsaa over for mig paa et Møde erklæret, at de var indforstaaet med, at det maatte man gøre. Men jeg mener, at det, der er Tale om her, er i og for sig ikke at fravige dette, at man ikke skal belaae Konjunkturstigninger, men Hovedsagen i dette er, at man nu faktisk forsøger at flytte Omraader, som før Prisstigningen laa under f. Eks. Aalborg Kreditforeningen, men som nu er kommet ind under Herning Foreningen, tilbage.

Det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard talte dernæst om Forhøjelsen af Grænsen nedad, der var sat for Herning Foreningen; den har hidtil været 8 000 Kr., men foreslaas nu sat op til 10 000 Kr. Der har ogsaa her i Dag været Tale om Realkreditkommissionen. Den foreslog, at det Konkurrenceomraade, der var imellem de to Foreninger, Herning og Aalborg, skulde gøres mindst muligt, fordi Konkurrencen havde givet sig ikke helt sunde Udslag. Derfor fik man Bestemmelsen om, at Konkurrenceomraadet ikke maatte strække sig længere end mellem 8 000 og 12 000 Kr. Vi har i Overensstemmelse dermed nu, da Aalborg Foreningen